

РЕШЕНИЕ

№ 109

гр. Пловдив, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Иван Б. Бонев

Членове: Веселина Й. Ставрева
Даниела Д. Събчева

при участието на секретаря Тихомира П. Калчева
в присъствието на прокурора Чавдар П. Грошев
като разглежда докладваното от Иван Б. Бонев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20245300600295 по описа за 2024 година

С Присъда № 246 от 04.12.2023 г., постановена по НОХД № 5660/2023 г. на ПРС, 3 н. с. е ПРИЗНАЛ:

подсъдимия **Я. Р. Ч.** – ЕГН: *****, роден на **.**.**** г. в гр. П., живущ в гр. П., ул. „К.“ № *, българин, български гражданин, неженен – съжителстващ на съпружески начала, със средно образование, работещ, неосъждан, за **ВИНОВЕН** за това, че на 06.06.2023 г. в гр. Пловдив е извършил действия с цел да възбуди и удовлетвори полово желание без съвкупление по отношение на лице, навършило *-г. възраст – Т. К. (Т. К.), родена на **.**.**** г. – като я е опипвал по седалищните части и между краката в областта на половия орган и деянието е осъществено чрез употреба на сила – издърпал я за ръката, притиснал я към себе си и запушил устата ѝ с едната си ръка, поради което и на основание чл. 150, ал. 1 от НК, вр. с чл. 373 ал. 2 от НПК, вр. с чл. 58А, ал. 1, вр. чл. 54 от НК го е **ОСЪЖДИЛ** на наказание „**ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА**“ в размер на **ДВЕ ГОДИНИ**.

На основание чл. 66, ал. 1 от НК ПРС е **ОТЛОЖИЛ** изпълнението на така наложеното на подсъдимия **Я. Р. Ч.** наказание от **ДВЕ ГОДИНИ** „**ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА**“ с изпитателен срок от **ЧЕТИРИ ГОДИНИ**.

На основание чл. 59, ал. 2 вр. ал. 1 от НК съдът е **ПРИСПАДНАЛ** от изтърпяване на наказанието **ДВЕ ГОДИНИ** „**ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА**“

времето, през което подсъдимият **Я. Р. Ч.** е бил задържан по реда на ЗМВР на 09.06.2023 г. и по НПК считано до 13.06.2023 г., като един ден задържане да се зачита за един ден лишаване от свобода.

Със същата присъда ПРС на основание чл. 67, ал. 3 от НК е **ПОСТАНОВИЛ** подсъдимия **Я. Р. Ч.** да изпълнява пробационна мярка по чл. 42А, ал. 2, т. 2 от НК – **„ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ ПЕРИОДИЧНИ СРЕЩИ С ПРОБАЦИОНЕН СЛУЖИТЕЛ“** за срок от **ДВЕ ГОДИНИ**, изразяваща се в явяване и подписване пред пробационния служител или определено от него длъжностно лице, при периодичност **ДВА ПЪТИ СЕДМИЧНО**.

ПОСТАНОВИЛ е веществените доказателства:

- угарка от цигара марка „Winston“ и дунапренов тампон с обтривки, намиращи се в запечатан хартиен плик, приложен на л. 86 от делото;
- празна цигарена кутия марка „Winston“, намираща се в хартиен плик, приложен на л. 82 от делото, **ДА СЕ УНИЩОЖАТ** като вещи без стойност след влизане на присъдата в законна сила.

ПОСТАНОВИЛ е веществените доказателства: два броя оптични носители, съдържащи записи от камери за видеонаблюдение, намиращи се съответно на л. 58 и л. 62 от делото, **ДА ОСТАНАТ** по делото до неговото унищожаване.

ПОСТАНОВИЛ е веществените доказателства:

- черен велосипед с надпис „Т.“ отстрани на рамката, намиращ се на съхранение при домакина на 04 РУ – МВР – Пловдив;
- синьо-зелена въдица с надписи „W.“ и „Т.“, намираща се на съхранение при домакина на 04 РУ – МВР – Пловдив;
- бяла пластмасова кофа с метална дръжка, намираща се на съхранение при домакина на 04 РУ-МВР-Пловдив;
- черно горнище тип суитчър с две продълговати червени линии, преминаващи през гърба му, започвайки от качулката и стигайки до средата на задната му част, намиращо се на съхранение при домакина на 04 РУ – МВР - Пловдив;
- черен елек от изкуствена материя с бял надпис „L.“ в предната му част, намиращ се на съхранение при домакина на 04 РУ-МВР- Пловдив;
- черно долнище на анцуг с две червени линии отстрани на крачолите с изписан върху им бял текст „S. L.“, намиращо се на съхранение при домакина на 04 РУ-МВР-Пловдив;
- бяла тениска с надпис „M.“ на жълт фон, намираща се на съхранение при домакина на 04 РУ-МВР-Пловдив;
- черна блуза с дълги ръкави с надпис „A.“ на червен фон с бели букви в предната ѝ част, намираща се на съхранение при домакина на 04 РУ - МВР – Пловдив;
- камуфлажна раница с презрамки с три отделения, намираща се на съхранение при домакина на 04 РУ – МВР – Пловдив, **ДА СЕ ВЪРНАТ** на подсъдимия **Я. Р. Ч.** след влизане на присъдата в законна сила.

Няма произнасяне по разностите в досъдебното производство в размер на 75 лева за преводач.

Недоволен от така постановената присъда е останал подсъдимият Я. Ч., който лично и чрез защитника си моли да бъде изменена, като се намали размерът на наложеното му наказание „лишаване от свобода“ до законноустановения минимум, както и се отмени в частта ѝ, в която на основание чл. 67, ал. 3 от НК е наложена пробационна мярка „задължителни периодични срещи с пробационен служител“.

Присъдата е протестирана и от РП – Пловдив с искане да бъде отменена в частта ѝ, в която на основание чл. 67, ал. 3 от НК пробационната мярка „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ е определена периодичност от два пъти седмично. Представителя на ОП – Пловдив поддържа протеста.

ПОС след като провери атакуваната присъда служебно, съгласно изискванията на чл. 313 и чл. 314 от НПК, във връзка с изложеното в протеста и въззивната жалба, като взе предвид становищата на страните в съдебно заседание, намира протеста за основателен, а жалбата за неоснователна.

От фактическа страна ПРС е приел, че:

Подсъдимият Я. Р. Ч. с ЕГН: *****, е роден на **.**.**** г. в гр. П., живущ в гр. П., ул. „К.“ № *, българин, български гражданин, неженен – съжителстващ на съпружески начала, със средно образование, работещ и неосъждан.

Съдът приема за установено, че на 06.06.2023 г. след като употребил алкохол около 20:30 мин. подс. Ч. тръгнал да се прибира от риболов по северния тротоар на бул. „Ш. с.“ между ул. „В.“ и бул. „И.“ в гр. П.. Той управлявал тъмен велосипед и бил облечен с черен спортен екип с червени линии, състоящ се от горна дреха и долнище. На велосипеда имало закачени въдица и бяла пластмасова кофа.

По същото време в района се намирала свид. Т. К., родена на **.**.**** г., която се прибирала от фитнес към дома си в кв. Г. през моста на р. М. над остров А.. Докато вървяла по западния му тротоар, тя се спряла до перилата и извадила мобилния си телефон, за да заснеме залеза.

В това време подс. Ч. се намирал на бул. „Ш. с.“ откъм южния край на моста. От това си местоположение той забелязал св. К., която правела снимки с телефона си. Същият решил да удовлетвори сексуалния си нагон като извърши действия от полово естество с нея. Придвижил се с велосипеда си до св. К. и спрял непосредствено до нея. С лявата си ръка започнал да я опипва по задните части. Тя се обърнала към него и му казала на български да не я пипа. Тогава подс. Ч. започнал да я разпитва откъде е, на колко години е и къде живее. Казал ѝ, че иска да прави секс с нея и че никой няма да разбере за това. Св. К. отвърнала, че не желае полов контакт с него и че си има приятел, след което се обърнала и продължила да върви към северния край на моста. Подс. Ч. потеглил с велосипеда си в същата посока, подминавайки свидетелката. В края на моста завил наляво, подпрял велосипеда си на стената и се скрил на неосветено място на стълбите, които водели под моста, където причакал К.. Когато тя се приближила подсъдимият се насочил рязко към нея с едната си ръка я хванал за китката, издърпал я силно и я притиснал към себе си, а с другата ръка запушил устата ѝ, за да ѝ попречи да извика за помощ. Св.

К. се уплашила и започнала да се съпротивлява, опитвайки се да се отскубне. В това време подс. Ч. започнал с едната си ръка да я опипва грубо по задните части и между краката в областта на половия орган, а с другата продължавал да я притиска към себе си и да се опитва да държи устата ѝ запушена. Свид. К. го ухапала по дланта, при което той пуснал лицето ѝ. Тогава тя започнала да вика, като в този момент покрай тях преминал неустановен по делото мъж, каращ велосипед. Тя успяла да се отскубне от обвиняемия и се затичала след непознатия велосипедист. След около двадесет метра го настигнала и тогава той я забелязал и спрял. Като видял, че свид. К. ще се оплаче от действията му подс. Ч. се уплашил и потеглил със собствения си велосипед към дома си.

Св. К. се опитала да разкаже на неустановения велосипедист за случилото се, но не успяла, тъй като той не говорел руски или украински, а тя не владеела добре български. Сутринта на следващия ден, 07.06.2023 г., отишла на работното си място – дентална клиника „Б. – П.“. Колегата ѝ – св. И. Ч. и ръководителят на клиниката И. И. забелязали, че св. К. изглежда притеснена и я попитали какво е станало. Тогава тя им споделила за случилото се предходната вечер. Докато им разказвала, била видимо разстроена. Св. Ч. и И. я посъветвали да уведоми органите на реда.

Същата вечер след работа св. К. отишла в ОЗ РУ – МВР – Пловдив, откъдето в крайна сметка била пренасочена към ОЧ РУ – МВР – Пловдив. Там тя съобщила за случилото се. При условията на чл. 212, ал. 2 НПК било започнато досъдебно производство.

Решаващият съд е разяснил на подсъдимия Ч. въпросите по чл. 371 от НПК и го е уведомил, че доказателствата от досъдебното производство и направените от него самопризнания по реда на чл. 371 т. 2 от НПК, ще се ползват при постановяване на присъдата. С протоколно определение съдът е одобрил изразеното съгласие на подсъдимия Ч. разглеждането на делото да протече по реда на съкратеното съдебно следствие и е обявил, че при постановяване на присъдата ще ползва направените самопризнания по фактите, изложени в обвинителния акт.

Така приетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка е в съответствие с доказателствата по делото и се възприема изцяло от въззивната инстанция. За изследване на обстоятелствата, релевантни за повдигнатото обвинение срещу подсъдимия Ч., ПРС е извършил всички възможни процесуално-следствени действия.

Правилно са преценени събраните по делото гласни доказателства – показанията на пострадалата Т. К., показанията на разпитаните на досъдебното производство свидетели – Я. Д. и И. Ч.. Същите са преки доказателства и недвусмислено сочат на механизма, начина на извършване на престъплението, както и авторството му. Съдът с доверие е кредитирал писмените доказателства по делото – протоколите за оглед на местопроизшествието и изготвеният фотоалбум, протокола за разпознаване на лице, протоколите за оглед на веществени доказателства, както и самите веществени доказателства по делото.

При правилно установена фактическа обстановка, обоснован и законосъобразен е изводът, че подсъдимият Я. Ч. е осъществил от обективна

и субективна страна признаците на престъпния състав на чл. 150, ал. 1 от НК за това, че: на 06.06.2023 г. в гр. Пловдив е извършил действия с цел да възбуди и удовлетвори полово желание без съвкупление по отношение на лице, навършило *-г. възраст – Т. К. (Т. К.), родена на **.**.**** г. – като я е опипвал по седалищните части и между краката в областта на половия орган и деянието е осъществено чрез употреба на сила – издърпал я за ръката, притиснал я към себе си и ѝ запушил устата с едната си ръка.

В мотивите си районният съд е направил подробен анализ на състава на престъплението, извършено от подсъдимия, както от обективна, така и от субективна страна, като е подчертана и специфичната цел на Ч. да възбуди и удовлетвори полово желание без съвкупление, поради което въззивната инстанция не смята за нужно да ги преповтаря.

При определяне на наказанието на подс. Ч. решаващият съд е спазил принципите на индивидуализация на наказанието. Отчетени са всички смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, като е наложено наказание в размер на три години „лишаване от свобода“, което наказание в съответствие с разпоредбата на чл. 373, ал. 2 от НПК, във вр. с чл. 58а, ал. 1 от НК е намалено с 1/3 или наказанието, което Ч. следва да търпи е в размер на две години „лишаване от свобода“. При определяне на този размер е взет предвид характера на извършените блудствени действия, ниският интензитет на използваната сила, чистото съдебно минало на подсъдимия, добрите му характеристични данни. Правилно е преценено, че всички тези смекчаващи отговорността обстоятелства, взети в тяхната съвкупност не сочат на многобройност или изключителност, нито пък и най-лекото предвидено в закона наказание да е несъразмерно тежко, като е отказано приложението на чл. 55 от НК. В този смисъл се явява неоснователна и жалбата на подсъдимия Ч. и защитникът му – адв. Б., поддържана пред настоящата инстанция.

Обосновано районният съд е приел, че спрямо подс. Ч. целите на генералната и специалната превенции могат да бъдат постигнати с прилагане института на условното осъждане, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложил изпълнението на наложеното му и намалено с 1/3 наказание от две години „лишаване от свобода“ с изпитателен срок от четири години. По този начин Ч. няма да бъде откъсван от естествената си социална среда и ще има възможност да полага грижи за семейството и децата си.

Правилно решаващият съд на основание чл. 67, ал. 3 от НК е постановил една от пробационните мерки, предвидени в чл. 42а, ал. 2 от НК, а именно: тази по точка втора – „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от две години. С налагане на тази пробационна мярка би се постигнало едно дисциплиниране и възпиране на подс. Ч. от вършене на други престъпления през време на изпитателния срок, а също и наблюдаване поведението му от пробационен служител за срока на тази мярка. В този смисъл се явява неоснователна въззивната жалба в частта ѝ, в която се иска отмяна на присъдата, с която е наложена.

Протестът на Районна прокуратура – Пловдив касае именно наложената пробационна мярка „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ в частта ѝ, в която е определена периодичността ѝ на два пъти седмично, като разгледан по съществото си е основателен. Както е

изложено в протеста, съдът не може да определя периодичността на тази мярка. Съгласно разпоредбата на чл. 248, ал. 1 и ал. 2 от ППЗИНЗС планираните срещи с пробационен служител се състоят по график, определен от пробационния служител, а не от съда. Предвид на това присъдата в тази ѝ част следва да бъде отменена като незаконосъобразна, макар в мотивите си ПРС да е посочил, че определяне периодичността на пробационната мярка да се дължи на техническа грешка.

Правилно на основание чл. 59, ал. 2, във вр. с ал. 1, т. 1 от НК е приспаднато времето, през което подсъдимият е бил задържан по реда на ЗМВР на 09.06.2023 г. и по реда на чл. 64, ал. 2 от НПК до 13.06.2023 г.

Правилно е разпореждането с веществените доказателства по делото.

По изложените съображения атакуваната присъда следва да се отмени в частта ѝ, в която е определена периодичност от два пъти седмично на пробационната мярка „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ и потвърди в останалата ѝ част, поради което и съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Присъда № 246 от 04.12.2023 г. на ПРС, 3-ти н.с., постановена по НОХД № 5660/2023 г. в частта ѝ, в която е определена периодичност от два пъти седмично на пробационната мярка „задължителни периодични срещи с пробационен служител“.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____